

26.6x13.1	1/3	עמוד 1	ידיעות אחרונות - ספורט	05/02/2020	71882110-8
אילן איגוד ישראלי לילדים נפגעים נכים - 55820					

פייטריית

האונס המזעזע שעברה, המחלה שטילטלה את עולמה והספורט שנתן לה תקווה חדשה | סיפורה הבלתי נתפס של דיאנה שנייר, האישה היחידה שנבחרת הראגבי בכיסאות גלגלים, שהובילה את ישראל להיסטוריה: "נולדתי מחדש" | אורן אהרוני, עמ' 67

27.13x31.06	2/3	עמוד 6	ידיעות אחרונות - ספורט	05/02/2020	71882108-5
אילן איגוד ישראלי לילדים נפגעים נכים - 55820					

"נולדתי מחדש"

דיאנה שנייר חלמה לשמש השראה לנשים ומגשימה זאת על המגרש • אחרי שנאנסה בגיל 17 ואובחנה כסוכלת ממחלה נדירה היא הפכה לכוכבת בנבחרת ישראל בראגבי כיסאות גלגלים: "רוצה להראות לכל העולם שגם מהתחתית הכי גדולה אפשר להגיע לפסגה"

אורן אהרוני

בסוף 2019 נרשמה היסטוריה נבחרת ישראל בראגבי כיסאות גלגלים העפילה לראשונה בתולדותיה לדרג ב' באירופה לאחר שניצחה בשלב חצי הגמר את איטליה 37:46. מוי שהובילה להישג המרשים היא דיאנה שנייר שמככבת בענף הברזר היחידי שמשלב בין נשים לגברים. שנייר לא נתנה לעובדה שהיא האישה היחידה בנבחרת להפריע לה ואף נבחרה למצטיינת הטורניר.

אבל הסיפור של שנייר בת ה-38 הוא הרבה מעבר ליכולת על המגרש וכולל רגעים כואבים, תפניות דרמטיות ואפילו גאולה באמצעות הספורט. סיפור שמתחיל עם נערה שעולה לכדה בגיל 17 מאובקיסטן לישראל, מתמקמת בשכונה קשה בבאר שבע ומנסה ללמוד ולהתמודד עם העולם החדש בו נחתה. מספר חודשים מאוחר יותר היא חווה טראומה שמטלטלת את עור למה: דיאנה נאנסת על ידי אדם אותו הכירה באופן חלקי. מהבושה והחשש שהוריה יגלו על דבר האונס היא כמעט לא מספרת על המקרה לאיש ומסתובבת תקופה ארוכה עם פצע גדול שנשמה מבלי לקבל טיפול רפואי או נפשי.

בסמיכות לאירוע האונס החלה שנייר לסבול מתסמינים פיזיים שהתבטאו בחולשת שרירים ונפיחות מרובות, מה שהביא לאשפוזים חוזרים בניסיון לאתר את מקור הבעיה אצל צעירה שעד אותם ימים הייתה בריאה לחלוטין, ספורטאית ותלמידה מצטיינת.

רק כשנה לאחר התקיפה אובחנה אצלה מחלת עצבים נדירה בשם "ניורופאתיה" ההורסת את תאי העצב וכתוצאה מכך מנוונת את השרירים. מצבה הידרדר אט-אט וכיום היא מתניידת בכיסא גלגלים. בהמשך היא הכירה את מי שהפך לבעלה, סורל, הקימה איתו משפחה והיום יש לה שני ילדים. לפני חמש שנים הגיעה שנייר במקרה למרכז הספורט "ספיבק" של עמותת איל"ן בר"ג, שם התאהבה בענף הראגבי כיסאות גלגלים. מאותו רגע היא לא הפסיקה להגיע לאימונים, להתמקצע, יצאה לתחרויות בארץ ובחו"ל והגיעה לנבחרת ישראל.

"הנשלתי עם הסיפור שלי"

עכשיו, 20 שנה אחרי האונס המזעזע, החליטה שנייר לחשוף את סיפורה האישי במטרה להעלות את המודעות לנושא, להסביר על חשיבות הספורט כאמצעי לשיקום אנשים בעלי מוגבלויות – נושא שעמותת איל"ן חרטה על דגלה. "חיי נהרסו בבת אחת. הייתי ספורטאית, בחורה מקובלת עם ציונים סוף הדרך. פתאום אני נופלת במכה למטה, בלי חברים, לבד מול כל מה שעברתי", מספרת שנייר בכאב. "הייתי צריכה להשתקם לבר".

מה עזר לך להחליט לפתוח את הנושא ולהיחשף?

"אני מרגישה שהגעתי והבשלת עם הסיפור שלי. אני רוצה להראות לכל העולם, ובמיוחד כאן בבית, שאפשר לקחת גבר או אישה ולא משנה באיזה מצב הם – אני אפילו לא קמתי מהמיטה – להביא אותם מהתחתית אל הפסגה בעזרת הסיפור. אחרי כל מה שעברתי, המי קום הזה נותן לי את החיוך".

בעלך ידע על כל מה שעברת? "לקח לי זמן, אבל הייתי חייבת להיות כנה איתו ובמשך תקופה הרגשתי אשמה שלא סיפרתי לו. לכן עשיתי את זה ביום כיפור. הכי רתי את סורל עוד מתקופת הלימודים, אדם טוב לב שהיה נאמן עוד לפני שהיינו חברים ותמך בי לאורך כל הדרך, גם כשהייתי הכי בתוך תי שיש".

שיתפת את חברי הנבחרת בסייפורך האישי?

"לא משהו בפורום גדול. רק לא חרונה החלטתי שאני בשלה לפתוח את הסיפור. כולנו חברים טובים, אבל זה לא משהו שאבוא ואצעק באמצע המגרש. זה עדין ויצא לי לדבר בשיחות אחד על אחד".

למה אחרי המקרה לא ביקשת עזרה? "הייתי צעירה ולא ידעתי שאפשר לקבל עזרה. מה שאני יודעת, שדי הכריחו אותי להתלונן, והביאו לי חוקרים, לא עובדת סוציאלית. ביקשתי שאפילו ההורים לא יגיעו ואף אחד לא ידע איך לאכול את זה. כמו במקרים רבים זו מילה שלו נגד שלך".

"דווקא פה, בספורט, כשפתחתי את זה לפני מספר אנשים כמו בועז קרמר (טניסאי, מנהל מרכז הספורט של איל"ן ר"ג) הרגשתי בטוחה. ראיתי את הנכונות שלו לעזור והרגשתי שאני יכולה לסמוך עליו. זו אולי הייתה הפעם הראשונה שחשתי ככה".

"נאנים מטורפים"

לפני שחלתה עסקה שנייר באתלטיקה, טניס והתעמלות. התשווקה שלה לספורט נשארה גם כשנזקקה לכיסא גלגלים וכאן מור, בשנים האחרונות היא התמקדה בראגבי.

אילו קשיים את חווה היום? "מן הסתם אני לא עצמאית. אני מוגבלת וחווה כאבים מטורפים וכדי לא לבכות אני צוחקת במקום. אף אחד לא מבין מה אני עוברת, אבל יחד עם זאת אני עושה כל מה שצריך כדי להתקדם ולקום בכל פעם מחדש לאימון. הספורט זה מה שנותן לי את הרייב".

הדרייב הזה הוא גם מה שרחף אותה להצטיינות בקמפיין הנבחרת, ושנייר מכריזה בפה מלא: "נולדתי מחדש וחיי השתנו בזכות הראגבי. במהלך השיקום בתל השומר, הכי רתי אנשים ממרכז הספורט 'ספי' בק' ופתאום גיליתי עולם ומלואו."

5.45x30.16	3/3	עמוד 7	ידיעות אחרונות - ספורט	05/02/2020	71882109-6
אילן איגוד ישראלי לילדים ונפגעים נכים - 55820					

ראיתי נכים שאפשר לדבר איתם, שעברו טראומה בחיים, אבל עושים משהו. גיליתי שיש איפה לצמוח."

איך היה החיבור לנבחרת?

"בהתחלה היה מאוד קשה. הגעתי ואף אחד לא רצה אותי, הייתי איטית וזה כל כך הכעיס אותי מבפנים. ידעתי שאני צריכה להתגבר על זה. השאלה הייתה כמה כוח נפשי יש לך. פתאום אני רואה נכים יותר קשים ממני ואומרת לעצמי 'מה אני בכלל מתבכיינת?'"

איך ההרגשה להיות האישה

היחידה בנבחרת?

"בגלל שאני באה מבית מאוד נוקשה, רציתי להראות, להשמיע קול ולפרוה וזה קרה דווקא בספורט, ובענף שהוא אינטנסיבי, אלים. בנבחרת מעריכים אותי מאוד והבנים סביבי רואים כמה אני מקדימת את הקבוצה. הידיים שלנו פתוחות לקבל עוד בנות. הנה אני לא פחדתי וזה אפשרי."

מסר לבנות שמתמודדות עם

קשיים כמו שלך?

"לא משנה אם יש תקווה או אין תקווה, אם יש גם או אין גם, אם יש משפחה או אין – את בעצמך יכולה לצאת מזה ולחיות חיים מאושרים. אני חיה באושר ולא משנה מה עברתי ואם אני בכיסא גלגלים או לא. אני רוצה לתת השראה לנשים אחרות. מרגישה שזה היעוד שלי."

● **יום ההתרמה השנתי**

של עמותת איל"ן יתקיים

ב־18 בפברואר. טלפון

לתרומות: 03-5248141

או דרך אתר איל"ן:

www.ilan-israel.co.il

co.il

5 עובדות על ראגבי כיסאות גלגלים

- ראגבי כיסאות גלגלים מבוסס על שילוב של מספר ענפי ספורט: כדורסל בכיסאות גלגלים, כדוריד, הוקי וראגבי.
- השחקנים בענף חייבים להיות בעלי הפרעות חמורות בהנעתן של שלוש גפיים לפחות.
- מדובר בענף הכדור היחיד שמשלב בין גברים לנשים באותה קבוצה.
- הוא הפך לענף פראלימפי מאז סידני 2000.
- נבחרת ישראל קבעה ב־2019 הישג היסטורי כשניצחה את איטליה והעפילה לדרג ב' באירופה.